

Витяг із робочої програми навчальної дисципліни „Історична геологія з основами палеонтології“

1. Змістовий модуль I.

Розділ 1. Головні концептуально-теоретичні положення історичної геології з основами палеонтології. Методологічні основи і структура історичної геології та палеонтології. Сучасні теоретичні положення розвитку оболонок (геосфер) Землі – атмосфери, гідросфери, літосфери, біосфери.

Тема 1. Методологія навчальної дисципліни. Зміст навчальної дисципліни історична геологія з основами палеонтології, її роль і місце в системі підготовки молодших спеціалістів. Мета і завдання дисципліни. Об'єкт та предмет вивчення історичної геології з основами палеонтології. Місце історичної геології в системі наук. Структура і принципи історичної геології з основами палеонтології. Історія виникнення й етапи розвитку навчальної дисципліни.

Тема 2. Періодизація історії Землі. Абсолютна і відносна геохронологія. Головні відмінні риси. Методи визначення абсолютного й відносного геологічного віку гірських порід. Міжнародна хроностратиграфічна шкала. Принципи і критерії побудови. Номенклатура шкали.

Тема 3. Головні теоретичні положення. Теорії виникнення Всесвіту й планети Земля. Теорія Великого Вибуху. Теорії виникнення геосфер Землі – літосфери, гідросфери, атмосфери, літосфери, біосфери, ноосфери, техносфери.

Тема 4. Внутрішні та зовнішні геосфери Землі, їхня будова та еволюція у просторі і часі. Внутрішні оболонки Землі. Континентальна й океанічна земна кора. Геотектонічні теорії (Тектоніка літосферних плит, конвекція магми і плюм-тектоніка). Зовнішні оболонки Землі. Зародження океану й теорії походження життя.

Змістовний модуль – 2.

Розділ 2. Геоісторичні етапи розвитку Землі.

Тема 5. Докембрійський етап розвитку Землі. Докембрій, історія виділення, підрозділи, особливості. Характеристика підрозділів. GSSA – точки глобального стратотипу (ТГС). Геоструктурна обстановка докембрію. Загальні особливості речовинного складу і структур докембрію. Корисні копалини. Органічний світ докембрію. Керівні форми.

Тема 6. Фанерозойський етап розвитку Землі. Фанерозой, історія виділення, підрозділи, особливості. Головні події фанерозою та їхнє глобальне значення. Кембрійський «вибух». Теорії і причини глобальних вимирань. Палеозой, загальна характеристика.

Тема 7. Кембрійський і ордовицький етапи розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка кембрію і ордовику. Корисні копалини. Органічний світ кембрію і ордовику. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 8. Силурійський і девонський етапи розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка силуру і девону. Корисні копалини. Органічний світ силуру і девону. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 9. Кам'яновугільний і пермський етапи розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка карбону і пермі. Корисні копалини. Органічний світ карбону і пермі. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 10. Мезозойський етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Глобальні події та їхнє значення.

Тема 11. Тріасовий етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка тріасу. Корисні копалини. Органічний світ тріасу. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 12. Юрський етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка юри. Корисні копалини. Органічний світ юри. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 13. Крейдовий етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка крейди. Корисні копалини. Органічний світ крейди. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 14. Кайнозойський етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Глобальні події та їхнє значення.

Тема 15. Палеогеновий етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка палеогену. Корисні копалини. Органічний світ палеогену. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 16. Неогеновий етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка неогену. Корисні копалини. Органічний світ неогену. Керівні форми і їхня характеристика.

Тема 17. Четвертинний етап розвитку Землі. Характеристика підрозділів. Стратотипи границь ярусів (GSSP). Первинні і вторинні маркери. Біостратиграфічні стандарти. Геоструктурна обстановка четвертинного періоду. Корисні копалини. Органічний світ четвертинного періоду. Керівні форми і їхня характеристика.

2. Методи контролю

Поточний контроль включає виконання і захист лабораторних робіт (загальна кількість робіт – 9; максимальна кількість балів за одну лабораторну роботу – 4), проведення тестування (загальна кількість – 2, відповідно до кількості змістовних модулів; загальна кількість балів – 14; максимальна кількість за одне тестування – 7).

Іспит (максимальна кількість – 50 балів), що визначає знання основних фактів і теоретичних положень курсу, студент складає під час екзаменаційної сесії в письмовій формі. Екзаменаційний білет складається з трьох завдань, які вимагають розгорнутої теоретичної відповіді (20 балів x 2=40 балів і 10 балів x 1=10 балів).

Приклад розподілу балів, які отримують студенти.

Лабораторні роботи, поточне тестування і самостійна робота		Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Змістовий модуль 1	Змістовий модуль 2	50	100
25	25		

3. Підсумкова оцінка

Підсумкова (семестрова) оцінка, яка записується в залікову книжку студента і екзаменаційну відомість, визначається за рейтинговою системою. Підсумковий рейтинговий показник формується за 100-бальною шкалою, в якій 50 балів – це максимально можливий показник роботи студента протягом семестру і 50 балів – показник за результатами складання іспиту.

Шкала перерахування підсумкових оцінок (за результатами роботи під час семестру і складання іспиту)

<i>Оцінка за 100-бальною рейтинговою шкалою</i>	<i>Оцінка за шкалою ECTS</i>	<i>Оцінка за 5-бальною національною шкалою</i>	
90 – 100	A	<i>Відмінно</i>	5
81 – 89	B	<i>Дуже добре</i>	4
71 – 80	C	<i>Добре</i>	
61 – 70	D	<i>Задовільно</i>	3
51 – 60	E	<i>Достатньо</i>	3